

Βεροίας Παντελεήμων: Ας ζητούμε τον φωτισμό και τη σοφία του Αγίου Πνεύματος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 1η Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Δασκίου στα υψώματα των Πιερίων.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων συνεχάρη τον προϊστάμενο της ενορίας **Αρχιμ. Αμφιλόχιο Πατρίκα** για την λαμπρή πανήγυρη που διοργάνωσε στο ορεινό Δάσκιο, από όπου έλκει και την καταγωγή του, ενώ στο τέλος της θείας Λειτουργίας απένειμε το οφίκιο του πρωτοπρεσβυτέρου στον εφημέριο της ακριτικής αυτής ενορίας π. Παύλο Συρόπουλο.

Κατά τη διάρκεια της πανηγύρεως τέθηκε σε προσκύνηση των πιστών απότμημα

των ιερών λειψάνων του Αγίου και Πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Παύλου που μετεφέρθηκε από τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Βεροίας από τον προϊστάμενο **Αρχιμ. Πρόδρομο Γκιρτζαλιώτη.**

Το Ιερό αναλόγιο διηκόνησε βυζαντινός χορός από τον **Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνας Θεσσαλονίκης** υπό τη διεύθυνση του μουσικολογιωτάτου κ. Άρη Στάμου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε μή ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν».

Ἐόρτασε χθές ἡ Ἐκκλησία μας τή μεγάλη ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐόρτασε τήν κάθοδο τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί τήν ἐπιφοίτησή του στούς μαθητές τοῦ Κυρίου.

Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ συνειδητοποίησαν τό θαῦμα αὐτό, καθώς ἄκουσαν, ὅπως περιγράφει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἕναν δυνατό ἦχο, «ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας», σάν ἰσχυρή πνοή ἀνέμου, πού ἐρχόταν ἀπό τόν οὐρανό καί γέμισε τόν οἶκο στόν ὁποῖο ἦταν συναθροισμένοι. Καί δέν ἄκουσαν μόνο τόν ἦχο αὐτό, εἶδαν μέ τά μάτια τους πύρινες γλῶσσες νά χωρίζονται καί νά κάθονται ἐπάνω στόν καθένα τους.

Ἡ ἐπιβεβαίωση ὅμως τοῦ θαύματος τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἦλθε, ὅταν αἰσθάνθηκαν τή χάρη καί τή δύναμή του νά πληροῖ τόν νοῦ καί τήν καρδιά τους, ὅταν ἄρχισαν νά ὁμιλοῦν ξένες γλῶσσες, γλῶσσες πού δέν ἤξεραν καί δέν μιλοῦσαν ποτέ, ὥστε νά μποροῦν στό ἐξῆς νά ἀνταποκριθοῦν στήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη».

Ἦλθε, ὅταν ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐκ προσώπου τῶν μαθητῶν, ὁμίλησε γιά πρώτη φορά γιά τόν Χριστό στούς ἀνθρώπους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ, γιά νά μάθουν τί εἶχε συμβεῖ καί ἀπό ποῦ προερχόταν ὁ φοβερός ἦχος πού εἶχαν ἀκούσει.

Καί τό ἀποτέλεσμα τοῦ κηρύγματος; Πίστευσαν, γράφει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι καί βαπτίσθηκαν ἐκείνη τήν ἡμέρα.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο δέν κατῆλθε ὅμως μόνο τήν ἡμέρα ἐκείνη τῆς Πεντηκοστῆς, οὔτε κατῆλθε μόνο ἐπί τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου. Ἦλθε στή γῆ γιά νά παραμείνει στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, γιά νά τήν διατηρεῖ ἐνωμένη, ἀλλά καί γιά νά διατηρεῖ τούς ἀνθρώπους ἐνωμένους μέ τόν Χριστό.

Ἦλθε γιὰ νά ἐκπληρωθεῖ ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας ὅτι, ὅταν θά ἔλθει ὁ Παράκλητος, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τότε θά ἐρμηνεύσει καί θά ἐξηγήσει ὅσα οἱ μαθητές του δέν εἶχαν μπορέσει νά καταλάβουν γιὰ τόν Χριστό καί τή διδασκαλία του, ὅσα δέν τούς ἦταν κατανοητά μέ τήν ἀνθρώπινη λογική ἀλλά καί μέ τήν ἀπλότητα πού διέθεταν.

Ἦλθε ὅμως καί γιὰ νά κατανοοῦμε καί ὅλοι ἐμεῖς πού τό λαμβάνουμε μέ τό μυστήριο τοῦ βαπτίσματος καί τά ἄλλα ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας τή διδασκαλία καί τίς ἐντολές του, γιὰ νά μπορούμε νά γνωρίζουμε τόν Χριστό καί νά κατανοοῦμε τό θέλημά του.

Αὐτός εἶναι ἡ ἀποστολή καί ὁ ρόλος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο μας. Εἶναι πνεῦμα σοφίας καί πνεῦμα συνέσεως, καί αὐτή τή σοφία καί τή σύνεση χαρίζει στούς ἀνθρώπους στούς ὁποίους ἐνοικεῖ καί σκηνώνει, κατά τήν παράκληση πού τοῦ ἀπευθύνουμε: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ... ἐλθέ καί σκηνώσον ἐν ἡμῖν». Γι' αὐτό καί βλέπουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους ταπεινούς καί ἀγραμμάτους, ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν πτυχία καί μόρφωση κοσμική, νά κατανοοῦν τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ καί νά θεολογοῦν πολύ καλύτερα καί οὐσιαστικότερα ἀπό ἀνθρώπους πού ἔχουν θεολογικές σπουδές καί διπλώματα.

Καί αὐτή ἡ σοφία πού προσφέρει τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἀπαραίτητη σέ ὅλους μας, ἐάν θέλουμε νά βαδίζουμε ὅπως πρέπει στή ζωή μας γιὰ νά φθάσουμε στόν προορισμό μας, πού εἶναι ὁ Θεός, καί νά μήν ἀποτύχουμε στήν προσπάθειά μας. Καί

ἀκόμη εἶναι ἀπαραίτητη γιά νά ἀξιοποιοῦμε τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας ἐπ' ὠφελεία τῆς ψυχῆς μας. Διότι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας δέν μᾶς ἔχει δοθεῖ γιά νά τόν σπαταλοῦμε καί νά τόν δαπανοῦμε ἄσκοπα ἢ γιά νά κάνουμε, ἀντί γιά καλά ἔργα, ἔργα ἀδιάφορα ἢ καί ἀμαρτωλά, ἀλλά γιά νά τόν χρησιμοποιοῦμε γιά νά προσεγγίσουμε τόν Θεό καί νά ἀγιασθοῦμε, ὥστε νά μᾶς χαρίσει ὁ Θεός τή σωτηρία μας.

Αὐτή τήν ἀνάγκη μᾶς ὑπενθύμισε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε μή ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν».

Προσέξτε, δηλαδή, πῶς βαδίζετε στή ζωή σας. Μήν βαδίζετε μέ τή δική σας ἀνθρώπινη σκέψη καί λογική, ἀλλά ἀξιοποιεῖστε τή σοφία καί τόν φωτισμό πού σᾶς δίδει τό Πανάγιο Πνεῦμα, ἔτσι ὥστε καί νά μήν παρασυρθεῖτε σέ ἐπικίνδυνα μονοπάτια καί νά μήν δαπανήσετε τόν χρόνο τῆς ζωῆς σας μάταια.

Ἄς τόν χρησιμοποιοῦμε, λοιπόν, τόν χρόνο μας γιά τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο μᾶς τόν ἔδωσε ὁ Θεός, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τή σωτηρία μας, γιά τήν ὁποία καί ἔστειλε τό Ἅγιο Πνεῦμα νά παραμείνει στόν κόσμο.

Καί ἄς ζητοῦμε τόν φωτισμό καί τή σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἄς τό ἀκολουθοῦμε πάντοτε, προκειμένου νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας, τή σωτηρία μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

